

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง แนวทางการสร้างเยาวชนสู่การเป็นมัคคุเทศก์น้อยเพื่อรองรับการท่องเที่ยวในอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ได้นำเสนอหัวข้อวิธีการศึกษา ดังนี้

1. รูปแบบของการวิจัย
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ การวิจัยในครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยมุ่งเน้นการได้มาซึ่งแนวทางการสร้างเยาวชนสู่การเป็นมัคคุเทศก์น้อยเพื่อรองรับการท่องเที่ยวในอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ผู้วิจัยกำหนดขั้นตอนการศึกษา ดังนี้

1. การศึกษาเอกสาร (Documentary Research) ที่มีความสอดคล้องของเนื้อหาตามชื่อเรื่อง และวัตถุประสงค์ ด้วยการรวบรวมข้อมูลจากการค้นคว้าเอกสารต่างๆ จากตำรา งานวิจัย บทความวิจัย ข้อมูลจากสื่อสารสนเทศ เว็บไซต์ และอินเทอร์เน็ต ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเยาวชนมัคคุเทศก์น้อยและนำมาคิดกรองเป็นกรอบแนวทางที่นำเยาวชนไปสู่การเป็นมัคคุเทศก์น้อยรองรับการท่องเที่ยวในอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

2. การศึกษาในพื้นที่ (Research Area Based) เป็นการลงพื้นที่ศึกษาข้อมูลปฐมภูมิของเยาวชนที่เป็นสมาชิกของสภาเด็กและเยาวชนตำบล/เทศบาล จำนวน 6 ตำบล ได้แก่ ตำบลบางแก้ว ตำบลบางปลา ตำบลบางโฉลง ตำบลราชาเทวะ และตำบลหนองปรือในอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการเกี่ยวกับสภาพความพร้อมของเยาวชนในการเข้าสู่การเป็นมัคคุเทศก์น้อย และผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informants) เพื่อให้ทราบถึงสภาพทั่วไปและความพร้อมของเยาวชนที่มีต่อการสร้างรวมถึงข้อมูลสำคัญต่อแนวทางการสร้างเยาวชนในการเข้าสู่การเป็นมัคคุเทศก์น้อยเพื่อรองรับการท่องเที่ยวในอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

3. กระบวนการศึกษาเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลสำคัญต่อแนวทางการสร้างเยาวชนในการเข้าสู่การเป็นมัคคุเทศก์น้อยเพื่อรองรับการท่องเที่ยวในอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

3.1 ศึกษาข้อมูลทั่วไปและความพร้อมของเยาวชนในการเป็นมัคคุเทศก์น้อยด้วยการใช้แบบสอบถาม นำไปสู่ข้อมูลสำคัญต่อการกำหนดแนวทางในการสร้างเยาวชนสู่การเป็นมัคคุเทศก์น้อยและเหมาะสมกับความพร้อมของเยาวชนในอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

3.2 ศึกษาข้อมูลสำคัญจากผู้ให้ข้อมูลหลัก แบบมีส่วนร่วม คือ ผู้ที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยผู้บริหารท้องถิ่น ได้แก่ นายกเทศบาล/องค์การบริหารส่วนตำบล ผู้นำชุมชนท้องถิ่น ได้แก่ กำนันผู้ใหญ่บ้าน ผู้บริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวชุมชน เจ้าหน้าที่สำนักงานท่องเที่ยวจังหวัดสมุทรปราการ ผู้ที่มีส่วนส่งเสริมและสนับสนุนโดยตรง ได้แก่ สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสมุทรปราการ สมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสมุทรปราการ นักวิชาการด้านการท่องเที่ยว/ผู้ชำนาญงานด้านการท่องเที่ยว และมัคคุเทศก์

โดยกำหนดผู้ให้ข้อมูลสำคัญเลือกใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) ด้วยการใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก และการประชุมสนทนากลุ่มนำไปสู่ข้อมูลสำคัญต่อแนวทางการสร้างเยาวชนสู่การเป็นมัคคุเทศก์น้อยเพื่อรองรับการท่องเที่ยวในอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

4. การวิจัยนี้ มีการศึกษาข้อมูลการสร้างเยาวชนสู่การเป็นมัคคุเทศก์น้อยเพื่อรองรับการท่องเที่ยวอย่างเป็นรูปธรรม โดยผู้วิจัยดำเนินการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) เพื่อการประเมินการเข้าสู่การเป็นมัคคุเทศก์น้อยของเยาวชนตามกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดในอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ โดยมีการดำเนินงานและกำหนดกิจกรรมหลัก ดังนี้

4.1 การจัดอบรม/ประเมินผลเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติการนำเที่ยว โดยกำหนดผู้เข้าร่วมประกอบด้วย ผู้วิจัยและเยาวชนตามกลุ่มตัวอย่างตามความสมัครใจ กำหนดระยะเวลา 1 วัน ในวันอาทิตย์ที่ 16 เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2563

4.2 การทดสอบและประเมินผล โดยการฝึกปฏิบัตินำเที่ยวจากแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ เพื่อเปิดเวทีที่สร้างประสบการณ์ให้กับเยาวชนผู้เข้าร่วมได้นำเสนอและถ่ายทอดเรื่องราวของแหล่งท่องเที่ยวให้กับนักท่องเที่ยวโดยกำหนดผู้เข้าร่วมประกอบด้วย ผู้วิจัย ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยว และเยาวชนตามกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการคัดเลือกตามความสมัครใจ และวิธีการ/ขั้นตอนการทำกิจกรรมนำเที่ยวโดยมัคคุเทศก์น้อยกำหนดระยะเวลา 1 วัน ในวันอาทิตย์ที่ 20 เดือนกันยายน พ.ศ. 2563

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างตามการศึกษาวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ

ประชากร คือ เยาวชนที่เป็นสมาชิกของสภาเด็กและเยาวชนที่มีอายุตั้งแต่ 18-25 ปี บริบูรณ์ มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน (ทร.14) อยู่ในความดูแลของแต่ละตำบล/เทศบาล ใน 6 ตำบลใน อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ได้แก่ เทศบาลตำบล บางพลีใหญ่ จำนวน 21 คน องค์การบริหาร ส่วนตำบลบางแก้ว จำนวน 21 คน องค์การบริหารส่วนตำบลบางปลา จำนวน 21 คน องค์การบริหาร ส่วนตำบลบางโฉลง จำนวน 21 คน องค์การบริหารส่วนตำบลราชาเทวะ จำนวน 21 คน และองค์การบริหาร ส่วนตำบลหนองปรือ จำนวน 21 คน รวมเป็นจำนวน 126 คน

ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างมาจากประชากรโดยใช้สูตรของเครซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970: 608) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 97 คน จากจำนวนเยาวชนที่มีรายชื่อเป็นสมาชิก ของสภาเด็กและเยาวชนแต่ละตำบลในอำเภอบางพลี จำนวนทั้งหมด 126 คน ในการศึกษาแนว ทางการสร้างเยาวชนสู่การเป็นมัคคุเทศก์น้อยเพื่อรองรับการท่องเที่ยวในอำเภอบางพลี จังหวัด สมุทรปราการ

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ในการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ คือ ผู้ให้ข้อมูลหลักในการ ศึกษาวิจัยแบบมีส่วนร่วม ได้แก่ ผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อการสัมภาษณ์ และผู้ที่มีส่วนส่งเสริมและสนับสนุน การท่องเที่ยวโดยตรงเพื่อการสัมภาษณ์และสนทนากลุ่ม และผู้ที่มีส่วนร่วมในการประเมินเยาวชน สู่การเป็นมัคคุเทศก์น้อย โดยทำการเลือกผู้ให้ข้อมูลหลักแบบเฉพาะเจาะจง รวมเป็นจำนวน 30 คน ประกอบด้วย

1) ผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ นายกเทศบาล/ปลัด องค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 6 คน กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน จำนวน 6 คน และผู้บริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวชุมชน จำนวน 3 คน รวมเป็น จำนวน 15 คน

2) ผู้ที่มีส่วนส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวโดยตรง ได้แก่ ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด สมุทรปราการ จำนวน 1 คน นายกสมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 2 คน นักวิชาการด้านการท่องเที่ยว/ผู้อำนวยการงานด้านการท่องเที่ยว จำนวน 2 คน และมัคคุเทศก์ จำนวน 1 คน เป็นจำนวน 6 คน

3) ผู้ที่มีส่วนร่วมในการประเมินเยาวชนที่เข้าร่วมโครงการสู่การเป็นมัคคุเทศก์น้อย ในอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ได้แก่ นักวิชาการด้านการท่องเที่ยว/ผู้อำนวยการงานด้านการ ท่องเที่ยว จำนวน 3 คน ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว จำนวน 2 คน ผู้บริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว 2 คน และมัคคุเทศก์ จำนวน 2 คน รวมเป็นจำนวน 9 คน

ผู้วิจัยกำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาเลือกผู้ให้ข้อมูลหลักดังกล่าว จาก หลักเกณฑ์ 4 ประการที่สำคัญ ดังนี้

(1) เป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญต่อการกำหนดนโยบาย/วางแผนทางในการส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาเยาวชนให้มีทักษะการเรียนรู้อย่างมีระบบและให้คำแนะนำงานขับเคลื่อนสภา เด็กและเยาวชนในพื้นที่

(2) เป็นบุคคลที่มีส่วนร่วมพัฒนาและส่งเสริมเยาวชนและเข้าร่วมทุกครั้งงานเป็นที่ รู้จักของคนและเยาวชนในพื้นที่

(3) เป็นบุคคลที่มีลักษณะเป็นผู้นำทางความคิดและกล้าแสดงออกให้ความคิดเห็น อย่างตรงไปตรงมาตามประสบการณ์และความรู้ของตนเอง

(4) เป็นบุคคลที่มุ่งมั่นทุ่มเทให้กับการพัฒนาเยาวชนที่เห็นได้เป็นเชิงประจักษ์ โดยเฉพาะการสนับสนุนและส่งเสริมเยาวชนในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านการให้ความรู้ในใช้ทักษะใน การดำรงชีวิตการป้องกัน และแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้นกับกลุ่มเยาวชน

3. เยาวชนผู้เข้าร่วมในการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อการประเมินการเข้าสู่การเป็นมัคคุเทศก์ น้อยของเยาวชนตามกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดในการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณในอำเภอบางพลี จังหวัด สมุทรปราการ ได้แก่

3.1 เยาวชนตามกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เข้ารับการอบรม/ประเมินผล (Nastasi & Schensul, 2005: 178) เกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติการนำเที่ยว (การได้มาซึ่งจำนวนผู้เข้าร่วมประชุมโดย เชิญชวน การประกาศ ประชาสัมพันธ์ และการเข้าร่วมตามความสมัครใจ)

3.2 เยาวชน จำนวน 8 คน ในการทดสอบนำเที่ยวหลังการอบรมเพื่อประเมินผลการเข้าสู่ การเป็นมัคคุเทศก์น้อย (การได้มาซึ่งจำนวนผู้เข้าร่วมทดสอบโดยเชิญชวนและการเข้าร่วมตามความ สมัครใจ)

ข้อจำกัดในการศึกษาวิจัย

การเข้าถึงข้อมูลสำคัญในช่วงบางเวลาอาจส่งผลกระทบต่อการศึกษาหรือการใช้ชีวิตประจำวัน ของเยาวชน จึงใช้วิธีการกำหนดช่วงเวลาที่เหมาะสมในการประชุมเชิงปฏิบัติการให้สอดคล้องกับ ความสะดวกและอำนวยความสะดวกของเยาวชนที่เข้าร่วมโครงการให้มากที่สุดโดยวิธีการแบบ เจาะจงและวิธีตามความสะดวกของเยาวชน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการวิจัย ประกอบด้วย แบบสอบถาม (Questionnaire) และแบบ สัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) มีขั้นตอน ดังนี้

1. แบบสอบถาม โดยการจัดทำโครงสร้างของแบบสอบถาม 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม รวมเป็นจำนวน 11 ข้อ ได้แก่

- (1) เพศ
- (2) ระดับการศึกษา
- (3) สถานะ
- (4) การเป็นสมาชิกสภาเด็กและเยาวชนในพื้นที่
- (5) การท่องเที่ยวในชุมชนที่อาศัยอยู่
- (6) การท่องเที่ยวในชุมชนที่ชื่นชอบ
- (7) การเข้ารับอบรมเป็นยุวมัคคุเทศก์ที่ผ่านมา
- (8) การเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนาชุมชนที่ผ่านมา
- (9) ช่องทางในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองโดยผ่านช่องทางใดมากที่สุด
- (10) ทักษะที่ดีหรือสิ่งที่ตนเองทำได้ดี
- (11) อุปสรรคต่อการทำกิจกรรมเพื่อชุมชน

ตอนที่ 2 ความพร้อมของเยาวชนในการเข้าสู่การเป็นมัคคุเทศก์น้อยเพื่อรองรับการท่องเที่ยวในอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 16 ข้อ ประกอบด้วย ด้านความรู้ในการนำเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวชุมชน จำนวน 5 ข้อ ด้านทักษะ หน้าที่ และความรับผิดชอบในการนำเที่ยว จำนวน 6 ข้อ และด้านการติดต่อประสานงานและแก้ไขปัญหาในการนำเที่ยว จำนวน 5 ข้อ โดยลักษณะของแบบสอบถามตามเกณฑ์ของมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ของลิเคิร์ต (Likert) โดยการนำแบบสอบถามอย่างละ 1 ฉบับ ซึ่งผ่านการตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จากผู้เชี่ยวชาญ ด้านการท่องเที่ยว และตรวจสอบคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน อีกครั้งหนึ่ง ซึ่งผลการวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม มีค่าเฉลี่ยของดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (IOC) โดยรวมได้ค่า เท่ากับ 0.847 โดยด้านความรู้ในการนำเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวชุมชน เท่ากับ 0.860 ด้านทักษะ หน้าที่และความรับผิดชอบในการนำเที่ยว เท่ากับ 0.830 และด้านการติดต่อประสานงานและแก้ไขปัญหาในการนำเที่ยวเท่ากับ 0.850

จากนั้นการนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มที่คล้ายกับกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ กลุ่มเยาวชนระดับอุดมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปี ขึ้นไป จำนวน 30 ราย เพื่อทำการทดสอบคุณภาพการวัดเครื่องมือวิจัย โดยหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่าของครอนบาคโดยได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.907

2. แบบการสัมภาษณ์ สำหรับสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก ตามแนวการสัมภาษณ์เชิงลึกที่มีโครงสร้างของคำถามแบบกว้างๆ ซึ่งเริ่มแต่การสร้างความคุ้นเคยด้วยการพูดคุยเรื่องทั่วๆ ไปแล้ว สอดแทรกคำถามและประเด็นสำคัญตามเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อให้ผู้ให้สัมภาษณ์มีความไว้วางใจและให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลที่เป็นจริงมากที่สุด

โดยผู้วิจัยใช้แนวการสัมภาษณ์เชิงลึกในการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก ตามแนวคำถามที่สำคัญ
ดังนี้

1) แนวคำถามสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องได้แก่

“หากมี การจัดกิจกรรมส่งเสริมและสนับสนุนเยาวชนให้เป็นนักเล่าเรื่องหรือ
มัคคุเทศก์น้อยชุมชนมีสิ่งที่จะต้องคำนึงถึงอย่างไร”

“ท่านคิดว่า ความพร้อมของเยาวชนในการศึกษาเรียนรู้เรื่องราวในชุมชนมีมากน้อย
เพียงใด”

“ท่านคิดว่า ปัจจัยใดที่ทำให้เยาวชนหันมาสนใจและให้ความสำคัญต่อการพัฒนา
ชุมชนของตนมากขึ้นอย่างไร”

“ท่านคิดว่า แนวทางการสร้างเยาวชนเป็นมัคคุเทศก์น้อย ควรเป็นอย่างไร”

“มีสิ่งใดที่เป็นข้อควรระวัง ในการสร้างเยาวชนเป็นมัคคุเทศก์น้อย”

2) แนวคำถามสำหรับผู้ที่มีส่วนส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวโดยตรง ได้แก่

“ท่านคิดว่า ปัจจัยสำคัญที่ทำให้เยาวชนหันมาสนใจเล่าเรื่องชุมชนหรือมัคคุเทศก์
น้อยชุมชน”

“ท่านคิดว่า การรับรู้เรื่องราวแหล่งท่องเที่ยวของเยาวชนในชุมชนมีมากน้อย
เพียงใด”

“ท่านคิดว่า ความพร้อมของเยาวชนในการเป็นมัคคุเทศก์น้อย ควรเป็นอย่างไร”

“ท่านคิดว่าแนวทางการสร้างเยาวชนเป็นมัคคุเทศก์น้อย ควรเป็นอย่างไร”

“มีสิ่งใดที่เป็นข้อควรระวัง ในการสร้างเยาวชนมัคคุเทศก์น้อย”

3. แบบบันทึกประเด็นการสนทนากลุ่ม โดยกำหนดแนวคำถามเพื่อให้ได้ข้อมูลสำคัญต่อการ
กำหนดแนวทางการเป็นมัคคุเทศก์น้อยอย่างเป็นรูปธรรมเพื่อรองรับการท่องเที่ยวในอำเภอบางพลี
จังหวัดสมุทรปราการ ตามแนวคำถามที่สำคัญ คือ “ท่านคิดว่าประเด็นที่สำคัญที่นำไปสู่การสร้าง
เยาวชนสู่การเป็นมัคคุเทศก์น้อยอย่างเป็นรูปธรรม”

4. แบบประเมิน (Evaluation Form) สำหรับการวิเคราะห์ผลจากการฝึกปฏิบัติการนำเที่ยว
โดยการนำเกณฑ์การประเมินมัคคุเทศก์มาประยุกต์ใช้ และกำหนดตัวชี้วัดที่สำคัญที่ทำให้เยาวชนเข้า
สู่การเป็นมัคคุเทศก์น้อยในอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ และรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ ในการตอบวัตถุประสงค์
การศึกษาวิจัย ดังนี้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ โดยนำแบบสอบถามไปแจกให้กับกลุ่มตัวอย่างกรอกข้อมูล จำนวน 97 ฉบับ โดยวิธีนำไปแจกให้กับรองประธานสภาเด็กและเยาวชนอำเภอเมืองสมุทรปราการในช่วงเวลาที่มีการจัดประชุมกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชนของแต่ละตำบลโดยคำนึงถึงความสะดวกของเยาวชนและรับคืนด้วยตนเองได้แบบสอบถามคืนมา 97 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100.00 จากนั้นลงเลขรหัส และชุดเรียงเป็นชุดเพื่อการแปลผลและวิเคราะห์ผล ทั้งนี้ได้ดำเนินการเก็บตั้งแต่วันที่แจกช่วงเดือนมิถุนายน ถึง เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2563

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ ได้แก่

2.1 การสัมภาษณ์ เป็นการรวบรวมข้อมูลสำคัญจากผู้ให้ข้อมูลหลักโดยวิธีการเข้าพบโดยตรงด้วยการลงพื้นที่หรือนัดหมายล่วงหน้าด้วยตนเองเพื่อให้เกิดความเข้าใจและซักถามเหตุผลสำคัญได้เต็มที่ ทำให้เจาะลึกหาคำตอบในขอบเขตเนื้อหาตามแนวคำถามที่นำไปสู่แนวทางการสร้างเยาวชนมีคฤหบดีน้อยตามที่กำหนดไว้ โดยดำเนินการสัมภาษณ์ช่วงเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2563 และทำการจดบันทึกข้อมูลสำคัญ การสังเกต บันทึกภาพ/บันทึกเสียง (ได้รับการอนุญาตจากผู้ให้ข้อมูลหลัก) และจัดเก็บเป็นไฟล์ข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์ผลต่อไป

2.2 การสนทนากลุ่ม โดยการจัดการประชุมสนทนาร่วมกับผู้ให้ข้อมูลหลัก ในวันที่ 29 เดือนกรกฎาคม 2563 ตั้งแต่เวลา 9.00 น.-16.30น. โดยกำหนดประเด็นในการสนทนาเกี่ยวกับแนวทางการสร้างเยาวชนอย่างเป็นรูปธรรมและรวบรวมข้อมูลในประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเยาวชนสู่การเป็นคฤหบดีน้อย ด้วยการจดบันทึกข้อมูลสำคัญและวิธีการเข้าร่วมสนทนากลุ่มด้วยตนเองและสังเกต บันทึกภาพ/บันทึกเสียง (ได้รับการอนุญาตจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ) และจัดเก็บเป็นไฟล์ข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3. การประเมิน เป็นการเก็บผลการประเมินเยาวชนผู้เข้าร่วมอบรม/ฝึกปฏิบัติการนำเที่ยวตามกิจกรรมที่กำหนดเพื่อนำไปสู่แนวทางการสร้างเยาวชนสู่การเป็นคฤหบดีน้อยอย่างเป็นรูปธรรมในอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ โดยดำเนินการวันอาทิตย์ที่ 16 สิงหาคม 2563 สำหรับการอบรมแนวทางการสร้างเยาวชนสู่การเป็นคฤหบดีน้อย ณ สำนักงานวิสาหกิจชุมชนปลานวัตวิถี ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ และวันอาทิตย์ที่ 20 กันยายน 2563 สำหรับฝึกปฏิบัติการนำเที่ยว ณ แหล่งท่องเที่ยวชุมชน ตลาดน้ำบางพลีและแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมวัดหลวงพ่โต วัดบางพลีใหญ่ในและวัดบางพลีใหญ่กลาง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ และจัดเก็บแบบประเมินและจดข้อมูลสำคัญจากผู้มีส่วนร่วมในการประเมิน โดยรวบรวมด้วยตนเองและบันทึกภาพ/บันทึกเสียง (ได้รับการอนุญาตจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ)

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณทางสถิติสำหรับการวิจัย โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ ได้แก่

1.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามในลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-List) ใช้วิธีการหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) นำเสนอผลในรูปตารางประกอบความเรียง

1.2 วิเคราะห์ระดับคะแนนความพร้อมของเยาวชนนำไปสู่การเป็นมัคคุเทศก์น้อย ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ยประชากร (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) นำเสนอผลในรูปตารางประกอบความเรียง โดยกำหนดระดับคะแนนความพร้อม ได้แก่ ระดับคะแนน 5 หมายถึงมากที่สุด ระดับคะแนน 4 หมายถึง มาก ระดับคะแนน 3 หมายถึง ปานกลาง ระดับคะแนน 2 หมายถึง น้อย และระดับคะแนน 1 หมายถึง น้อยที่สุด ซึ่งเกณฑ์ในการแปลความหมายใช้ค่าเฉลี่ยของผลคะแนนตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์ของ เบสท์ (Best, 1997: 190) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00	หมายถึง	ระดับความพร้อม มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49	หมายถึง	ระดับความพร้อม มาก
ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49	หมายถึง	ระดับความพร้อม ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49	หมายถึง	ระดับความพร้อม น้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49	หมายถึง	ระดับความพร้อม น้อยที่สุด

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

2.1 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบเจาะจงรายบุคคล สันทนาการ การประชุมเชิงปฏิบัติการ โดยการสังเกต บันทึกภาพ/บันทึกเสียงที่ได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์ในรูปแบบพรรณนา (Descriptive Analysis) โดยพิจารณาประเด็นหลัก (Major Themes) และแบ่งเป็นประเด็นย่อย (Sub-Themes) ตามแนวคำถามตามเนื้อหาที่ได้กำหนดไว้ จากนั้นใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อเชื่อมโยงผลของข้อมูลสำคัญต่อแนวทางการสร้างเยาวชนสู่การเป็นมัคคุเทศก์น้อยเพื่อรองรับการท่องเที่ยวในอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

2.2 การวิเคราะห์ผลการประเมินเยาวชนจากการปฏิบัติการนำเที่ยว ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ยประชากร (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) นำเสนอผลในรูปตารางประกอบความเรียง โดยกำหนดระดับคะแนนประเมินตาม

เกณฑ์ของเบสท์ (Best, 1997: 190) ได้แก่ ระดับคะแนน 5 หมายถึงมากที่สุด ระดับคะแนน 4 หมายถึง มาก ระดับคะแนน 3 หมายถึง ปานกลาง ระดับคะแนน 2 หมายถึง น้อย และระดับคะแนน 1 หมายถึง น้อยที่สุด

มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี